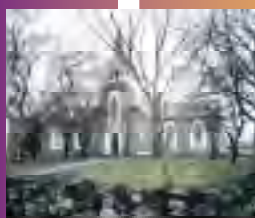

Nr. 3/4 – 2021

Menighetsblad for
Vevelstad
Velfjord/Tosen
Brønnøy sogn

Trekløvern

*Mens frost og vintermørke rår begynner kirkens nye år,
og våre sinn skal være vendt mot lyset som på jord er tent.
I mørket ved vår side står
Han som steg inn i våre kår.
Hvert adventslys skal minne om at Jesus, lysets Herre, kom.
Han kommer stadig til oss inn og lar oss se Guds milde sinn.
Vårt ønske ved den tente krans er at vårt liv må være Hans.*

*Når verden og dens tid forgår, gryr evighetens kirkeår.
O Herre, la oss finne vei til lys og evig liv hos Deg.*

Redaktøren har ordet...

Hva er viktigst?

Etter ett og et halvt år med koronarestriksjoner, har en nå begynt å spørre: Hva har vi vunnet, og hva har vi tapt? Også på kirkelig hold er en i gang med en slags evaluering. På den positive siden blir det nevnt at mange har vært kreative og brukt de digitale mulighetene til å lage gudstjenester og nå menigheten uten at de kunne samles fysisk. Og mye bra har blitt gjort, trass i vekslende lyd kvalitet og vekslende tilgjengelighet. Men det har uten tvil også vært et stort savn å bli henvist

til en skjerm i stedet for å kunne møtes slik vi kunne før.

Kanskje har denne tida lært oss noe om hva som er viktig og hva som er mindre viktig. Fellesskap og nærhet er faktisk et grunnleggende behov for oss mennesker. Vi blir de vi er gjennom å være sammen med andre. Og samvær er så mye mer enn ord. Det digitale fellesskapet lager også store skiller. Det skiller mellom unge og gamle, funksjonshemmede og funksjonsfriske, folk med mye skolegang og de med lite. I det fysiske fellesskapet kan vi derimot være sammen som ulike

mennesker og bidra nettopp med vår forskjellighet.

Kirka har noen særtrekk som skiller den fra andre samfunnsinstitusjoner. Ett av særtrekkene er at det ikke er noen fordel å være stor, rik eller flink. Tvert i mot er det de små som er størst. Dette må vi holde fast på og rendyrke når vi skal tilbake til et normalisert liv etter at koronapandemien forhåpentligvis er over.

E.B.

Theodora og Kristofora:

Med engleblikk...

Kaffeprat

Theodora: Hva syns du om kaffelukt i kirka?

Kristofora: Det har jeg ikke tenkt så mye på. Vi engler drikker jo ikke kaffe uansett. Men jeg har lagt merke til at kaffen er tilbake i det siste.

Th.: Ja, det har jeg også. Og det har faktisk gledet meg. Før syntes jeg alltid det var litt forstyrrende med kaffelukt. Det var liksom litt for hverdagslig i et kirkerom.

Kr.: Det tenkte jeg også. Jeg tenkte at folk har vel mat og kaffe hjemme.

Th.: Det tror jeg nok de har. Men poenget med kirkekaffe er vel at menigheten skal få sjansen til å snakke litt med hverandre og være sosiale. Jeg tror de har savnet det i denne koronatiden.

Kr.: Ja, og vi som skal vifte Den Hellige Ånd rundt omkring, vi får litt bedre tid. Det tror jeg er bra. Bare ikke menigheten får kaffen i halsen nå når de ikke er så vant til å drikke den lengre.

Th.: Det tipper jeg kommer til å gå helt fint! Jeg gleder meg i alle fall over å høre på småpratene til menigheten mens de drikker kaffe i benkene.

E.B.

Prost Kristoffer Lønning Tørresen**Prostens
HJØRNE**

Åpne kirker

Etter en lang tid med nedstengninger og begrensninger i samfunnet, opplevde vi for en tid tilbake at samfunnet ble gjenåpnet for fullt. Overgangen ble litt brå for mange, og det var også en etterlengtet gjenåpning. Endelig kunne vi leve mer normalt enn på lenge, samtidig som at vi fortsatt er preget av pandemien.

Med gjenåpningen så ble det også åpnet opp i kirkene. Restriksjonene ble opphevet og vi har endelig lov til å fylle opp kirkene våre igjen. Og det er glede at vi nå kan samles som menigheten uten noen forbehold og begrensninger. Vi er alle er velkomne, og vi gleder oss over og samles igjen.

I løpet av pandemien har vi hatt ulike utfordringer og vi har ikke alltid kunne ha

fysiske gudstjenester. Men i stor grad har vi hatt kirkene åpne og har fått invitere inn til gudstjenester. Vi har i den siste perioden sett en økning i antall dåp, og vi ser at nedstengingen har vist oss hvor stor betydning kirken har for menigheten og for samfunnet. Det er et godt utgangspunkt når vi nå i kjølvannet av pandemien skal begynne å bygge opp menighetsfellesskapet igjen. Kirken er fellesskap, og vi som menighet trenger å komme sammen. Vi trenger fellesskapet, fellesskapet med hverandre og fellesskapet med Gud. Og jeg håper at vi som menighet fortsetter å utvikle menighetsfellesskapet videre, slik at det kan bli et trygt og godt fellesskap for alle i menighetene våre.

Min kirkebok for 2-åringer

En nydelig junikveld fikk vi flott besøk i kirka av Brønnøys 2-åringer. Det vil si noen av våre fine 2-åringer. Istedenfor å invitere til gudstjeneste ved utdeling av «Min kirkebok» sammen med en kjekk spisebrikke, inviterte vi av smittevern hensyn til ei kort kveldssamling. Mange møtte opp og fulgte oppfordringen om å ha med nære og kjære omsorgspersoner. Både foreldre, besteforeldre, tanter, onkler og faddere, og kanskje flere med, var til stede.

Vi gledet oss over å være «så mange»

i kirka igjen! Vi gledet oss over å møte noen av menighetens yngste medlemmer og over å kunne gi en gave som vi håper blir til nytte og glede for både små og store. Gjennom menighetens bidrag til trosopplæring i livets yngste fase, understrekes Guds omsorg og kjærlighet. Denne konkretiseres først og fremst gjennom den daglige omsorg og kjærlighet vi voksne kan gi, men også på ulike måter ta imot, fra våre barn. Salme 23, «Herren er min hyrde», er tema for 2-års boka.

Den minner oss på Guds løfte om å være som en god hyrde for oss alle.

Andakt

Jesus og venninnene

Det er ingen tvil om at Jesus fra Nasaret hadde venninner. En av dem het Marta. Lillesøsteren hennes het Maria og de bodde sammen med broren Lasarus i en liten landsby som het Betania.

En gang Jesus kom uanmeldt på besøk til dem, slengte Marta forkleet rundt livet og ga seg til å jobbe på kjøkkenet som en gal for å gjøre det hyggelig for sin gode venn. Maria satte seg derimot ned ved Jesu føtter og lyttet til hva han hadde å si. En av prekentekstene i høst handler om dette.

Marta ble sur. Hun syntes at søsteren var likegyldig som lot henne bli stående på kjøkkenet alene. Hvorfor hjelper du meg ikke?

Men da sa Jesus i fra. Marta, Marta, du strever mye, men Maria har valgt den gode del som ikke skal tas fra henne.

Hva er det som skjer? Er det ikke på sin plass å varte opp sine gjester når de kommer på besøk? Selvfølgelig.

Men Jesus er ikke hvilken som helst gjest. Når han kommer, kommer han med noe helt spesielt. Og da er det mye viktigere å bli vartet opp av ham.

Det Jesus hadde med seg var nemlig evangeliet. Han var kommet for å frelse oss fra våre synder. Den som tar imot dette evangeliet om syndenes forlattelse har fått den gode del som ingen kan ta fra deg.

Det er ikke bare Marta som har bommet i denne saken. Da Jesus hentet vaskefat og vann protesterte Peter høylytt. – Vasker DU MINE føtter? Det er feil. Aldri skal du vaske føttene mine, sa han. Men da sa Jesus: - Hvis ikke jeg får vaske dine føtter har vi ikke noe sammen, sa Jesus.

Du kommer ikke til himmelen ved å tjene Jesus, men ved at Jesus får tjene deg. Da kommer gjerne tjenesten for Herren av seg selv. Ikke for å bli frelst, men for at andre skal bli det. Gudstjeneste er en gave fra Gud, og en takk fra oss, ikke motsatt.

Preben Colstrup
Prestevikar

Sorggruppe

Intervju med Joakim og Michelle Benjaminsen

Brønnøy menighet har i noe over et år hatt i gang en sorggruppe.

Trekløvern har snakket med to av deltakerne, Michelle og Joakim Benjaminsen, som deler noen av sine erfaringer med gruppa.

De mistet sin tre måneder gamle datter for to og et halvt år siden.

Hvorfor ønsket dere å være med i ei sorggruppe?

Joakim: Det var en forferdelig opplevelse å miste den vesle jenta vår. Det var som om et stykke av meg selv ble revet ut av kroppen. Så jeg følte veldig sterkt at jeg trengte hjelp til å gå videre.

Michelle: Og jeg tenkte at det var viktig at vi begge kunne være sammen. Vi deler jo sorgen og vi ønsker å gå videre sammen.

Hvordan fikk dere høre om gruppa?

Joakim: Det var en av prestene som fortalte meg om gruppa, og

da bestemte vi oss fort for å bli med. Først var vi på en temakveld, og så var vi også med på et kranseverksted før Allehelgensdag. Det syntes vi var veldig fint.

Hvordan var det å dele med andre opplevelser som er så tøffe som det å miste et barn?

Michelle: Vi som er med i gruppa har jo taushetsplikt, og det at de andre også deler sin historie, gjør at det ikke blir så vanskelig å fortelle det vi har opplevd.

Joakim: Jeg syns kanskje det var litt vanskelig i starten, men etterhvert ble vi jo veldig trygge på hverandre. Og det gjorde godt å få høre

andres erfaringer. Alle opplever sorg litt forskjellig, men samtidig er mye veldig likt.

Kan dere si hva som er det viktigste dere har lært i sorggruppa?

Joakim: Jeg tror jeg har lært å lytte til andre og at vi ikke er alene med vår sorgopplevelse selv om deres situasjon er annerledes enn vår.

Michelle: Ja, og så lærer en også å forstå seg selv gjennom å høre på andre.

Joakim: Jeg håper at tilbudet kan fortsette og at flere vil gjøre seg bruk av det.

F.B

Gårdstunet på gamle Velfjord prestegård er bevart omtrent slik det var på 1950-tallet. Foto: Kjetil Groven.

Et romjulsminne

Av Johan Arnt Groven

Det er en kald og klar romjulsmorgen på slutten av 1950-tallet. Den gamle forpakterboligen og de andre husene på prestegården ligner på et julekortmotiv, der de ligger med snø på takene i måneskinnet. Den ni år gamle søstera mi og jeg sjøl på sju, blir vekt ekstra tidlig denne dagen. Vi skal i julebesøk til tante og onkel på den veiløse gården ute ved fjorden. Det tar ikke lange tida før vi raver søvndrukne ned den bratte loftstrappa, svinger oss rundt gelenderstolpen og klasker de bare beina ned på det iskalde ganggolvet. Kjøkkendøra blir slått igjen så

fort som råd for å berge varmen på kjøkkenet. Mamma og pappa er ferdig i «mårråfjøsen», og straks vi har vasket fjeset i det emaljerte vaskevannsfatet og fått på oss klærne, tar vi plass på krakkene våre ved kjøkkenbordet.

Kjøkkenet – en hel liten verden

Det romslige gårdskjøkkenet er et allbruksrom som også tjener som dagligstue, bad, kontor og kvilerom. Ikke rart at det fortoner seg som en hel liten verden for en guttunge. Sentralt ved den ene veggen står den svære svartkomfyren som knitrende sørger for varme i det dårlig isolerte rommet. Den store aluminiumskasserollen på komfyren

er husets varmtvannsbeholder. Når nivået i kasserollen synker, brukes den store «vassausa» til å etterfylle vatn fra sinkbøtta på hjørnet av kjøkkenbenken. Forpakterboligen har ikke innlagt vatn på denne tida.

Frokosten er satt fram på den lyse, mønstrede voksduken. Vi ungene har våre egne asjetter og kopper med dyr, nisser og andre eventyrfigurer i litt blasse farger rundt kanten. Til hverdags er det mest brunost, hjemmelaget syltetøy og egg til pålegg, men ettersom det er jul, er det ekstra mye godt på bordet denne morgenen. Bak julegardinene reflekteres lyset i de småsprossede vindusrutene med små kranser av is rundt.

På sledetur

Pappa går ut i stallen og seler på hesten – en kraftig fjordingsvallak med bustete vinterham. Så spenner han for den eneste sleden vi har. Det er en robust arbeidslede med en toroms kasse for transport av meierispann. Bakerst i kassen er det et sete med ryggstø. På kanten mellom rommene legger pappa en striesekk med litt

høy i. Det er ennå mørkt når hest og slede kjører opp foran trammen. Mamma og søster tar plass i setet med et teppe over knærne, og vi «karan» setter oss foran – på høysekken. Pappa napper i tømmene, og så begynner den om lag to timer lange turen i det gnistrende vinterværet. Pappas barndomsheim er en veiløs gård på denne tida, så en del av turen går gjennom skog og utmark. Hesten går for det meste ganske rolig, men det hender at den slår over i luntetrav i lett terreng. Da jubler barnehjertene over den store farten, mens snøklumper og hestehår hagler gjennom vinterlufta. Den lyse tinglingen fra hestebjella går over i intens kiming, og vinterskodde hestehover bytter på å sende snøklumper bakover mot passasjerene. Føret er lett og godt. Sleden lager glinsende striper på hver side av hestesporene. I lange motbakker stiger vi ut og går ved siden av sleden.

Litt etter at vi har tatt av fra grendeveien, bærer det inn i skogsterrenget. Snart må vi forbi det skumle «Hestbeinhålet» – ei lita gryte i terrenget, hvor kjøreveien heller slik at sleden sklir ut mot kanten når vi passerer.

Fjordingshesten var en trofast venn og arbeidskamerat på gården gjennom ni år. Foto: Jenny Hoven.

Bare navnet er nok til å framkalle frysninger på ryggen. De yngste passasjerene gir lyd fra seg i det nifse øyeblikket vi skjener forbi, og bekymringen for returen melder seg allerede.

Gjennom skogen og innover myrene bærer det. Det er blitt noe lysere, og vi befinner oss i åpent lende. Vi passerer noen utslåtter med høyløer og flotte plantefelt. Gjennom lauvskogen skimter vi et par landtunger som fra hver sin side danner svære, vernende armer mot den breie fjorden. Det de ikke greier å verne mot, er den isnende nordavinden som har fri tilgang helt ute fra fjordgapet.

Den gamle gården

Idet hesten svinger inn på tunet, kommer en stor og smilende onkel og tar imot. Litt støle etter turen klatrer vi ut av sleden og strekker på beina. Hesten får plass i stallen sammen med gårdens egen hest. De to hestehodene troner høyt under taket i den lave fjøsbygningen.

Julegestene toger inn. Der blir det prat og latter og klem fra runde og gode tante. Det knitrer i ovnen, og alle synes det er varmt og godt å komme inn. Kjøkkenet her er ikke så romslig. Derfor er den ene av de to stuene i daglig bruk.

Der serveres mat og kaffe når det kommer besøk. Onkel driver litt heimefiske i tillegg til gårdsstell, skogsdrift og saging av tømmer. Rokken og ullkorga er satt bort i anledning jula. Tante har strikket votter som vi ungene har fått i julegave. De tovede «syvottan» er stødige og varme, og de former seg lett, enten det er etter skistavene eller etter handtaket på snøskuffa. Med slike votter skulle det mye til før sjøfolket fikk «næggelbit».

Kjøkkenet har også her sin svartkomfyr, kjøkkenbord og et par mindre kjøkkenbenker. Her er en separator som brukes til å skille fløten fra melka – og ei smørkjeerne. Rutebåten har ennå ikke anløp ved gården, så folket må foredle melka sjøl. For oss er det eksotisk med «heimsmør» på brødet, men vi tenker lite på arbeidet som ligger bak. Isolasjonen gjør også at onkel må i båt på fjorden eller gå til fots over høgda for å handle. Om sommeren bruker han den åpne motorbåten, og om vinteren hender det han kjører med hest og slede slik vi gjør i dag.

Mamma blir i kjøkkenet og snakker med tante, mens mannfolka tenner pipa, strekker seg ut i stolene og utveksler erfaringer fra arbeidshverdagen. Det er ikke hver dag brødrene har anledning til å snakkes. Vi ungene

beundrer juletreet med små stearinlys og papirengler. Så ser vi på noen av de artige julepresangene som onkel alltid får fra sine mange venner.

Midt på den ene veggen i stua henger et stort, utsmykket veggur som holder oversikt over tida med sin taktfaste gange og sine monotone slag. Uret påkaller ungenes oppmerksomhet hver gang det begynner å murre før det skal slå. Det er fra tallskiva bak glassdøra i denne kassen vi har lært oss romertallene opp til tolv.

Et «mathus»

Tante diskur opp med formiddagskaffe rett etter at gjestene er kommet i hus. Hun har krinalefse og gomme, tjukkelfse, kromkake og ellers småkaker av mange slag. Etter kaffen tar det ikke lange tida før middagen er på bordet. Det er steik med brun saus, mandelpotet, ertestuing og tyttbærsyltetøy. Onkel trekker korken av ei flaske med heimebrygget øl. Vi ungene får bare smaksprøver av brygget. Til dessert er det moltekrem – tjukk krem med kokt, gyllent moltesyltetøy.

Utedoen

Etter en slik middag kan det bli nødvendig med en do-tur. Utedoen er stor og sosial. «Dassbenken» har to svære hull for voksne, og foran er det en liten barnebenk. Den har vært populær helt til nå, men som sjuåring er du litt for stor, og vil heller bruke det ekstra trinnet for å strekke deg opp til voksenbenken. Toalettpapir finnes ikke, så valget står mellom svertende avisapir og farlig glatte ukebladsider. Ukebladene er forresten i mindretall på utedoen, for de er samleobjekter her på gården. Den ene doveggen prydes av et utklipp med nylig avdøde kong Haakon den sjuende i full uniform, og på bakveggen er det ei lita glugge av et vindu. Med alt lesestoffet som finnes her inne, kan du lett bli sittende lenge. – Men i dag sørger temperaturen for at du skynder deg inn straks «forretningene» er unnagjort.

Skjømming og «lamplys»

Etter middag blir alle mer eller mindre døsige, og holder «skjømming». Elektrisk kraft har gården ennå ikke fått på denne tida. «Skjømming» er ventetida fram til det er blitt så mørkt at det er grunn til å tenne lampen. I skjømmingstimen er det nesten helt stille i stua. Det høres bare tung pust og enkelte snorkelyder, akkompagnert

av den monotone tikkinga fra vegguret. Etter en liten evighet tenner tante ei parafinlampe på kjøkkenet, slik at hun kan forberede ettermiddagskaffen. Så henter onkel petromaksen. Nå begynner eventyret. Først fyller han på parafin. Så pumper han opp trykket i beholderen og tenner på. Petromaksen gir fra seg en jevn, susende lyd. Den kvite «strømpen» inni glasset gir sterkere og sterkere lys – et lys som til slutt blir helt hvitt og i styrke overgår de elektriske lyspærene hjemme. Etter den litt dystre skjømmingstimen er det som om sola er kommet inn i stua. Alle livner til igjen, og praten går lett over ettermiddagskaffen. Onkel forteller muntre historier som får alle til å le. Tante byr flere ganger på kaffe fra den store kaffekjelen med krokete tut og svart knott på lokket.

Litt rikere på hjemveien

Så er det tid for å dra hjem igjen. Hesten er spent for sleden, og vi takker for oss. En trivelig dag, både for gjestene og vertskapet.

Det tar ei stund før øynene venner seg til mørket. Hesten arbeider seg opp bakkene, og sleden flytter seg rykkvis der det er brattest. Snart er vi oppe på myrene. Det blir lettere, og farten øker. I mørket ser vi ikke snøklumpene som spretter unna hestehovene. Vi bare hører dem og kjenner når de treffer beina våre oppi sleden. På julehimmelen tindrer stjernene, og vi speider etter den største – som vi mener skal være Betlehemsstjerna. Månen hjelper til med å lage trolsk stemning gjennom granskogen – ei stemning som bygger seg opp som en liten klump i magen med tanke på passeringen av «Hestbeinhålet». Men plutselig er vi forbi, og resten av ferden er bare glede. Lite aner vi at de mange små opplevelsene fra denne dagen har gitt oss verdifulle inntrykk for resten av livet.

Teksten er en redigert versjon fra Velfjord Historielags årbok «Fra fjord til fjell», utgitt i 2007.

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

Makalause Dream School

Sri Lanka er nå i krise både pga coronaviruset, delta mutasjonen og pga politisk ustabil situasjon med korrupsjon og manglende ønske om å gjøre noe i forhold til corona smitten. Første smittebølgen var de kjempe strenge og klarte å få kontroll. Dette kostet økonomisk, så nå gjør de ingen ting.

På tross av denne situasjonen så har våre 2 dyktige lærere klart å holde kontakt med våre 15 elever. De har fått hjelp til digital kontakt og får oppgaver som de kan holde på med slik at de har fått en meningsfull hverdag. Skolen har også klart å holde foreldre kurs og de jobber nå opp mot de få

politikere som finnes som ikke er helt korrupte, for å få økt forståelse og bedre vilkår for funksjonshemmede. De jobber også i forhold til Sri Lanka speiderforbund med å få skolen til å bli et ressurs senter for speiding for funksjonshemmede.

Vi har fått hjelp av Global til å dekke utgiftene nå som våre inntekter har stoppet helt opp pga. corona situasjonen, men de er klare på at det kan de ikke gjøre i 2022. Så vi har en stor utfordring økonomisk for å klare å holde skolen igang. Vi må ha inn ca 20.000 pr. måned, en hurtigrute konsert i måneden er ikke nok da.

Det vi virkelig håper på derfor, det er

at vi etterhvert får mange faste givere, givere som feks gir 100kr. pr. måned eller et helt annet større eller mindre beløp. Alt hjelper. Får vi så mange faste givere at vi ihvertfall kan dekke halvparten av de månedlige utgiftene med faste givere så er vi kommet kjempe langt.

Hvis du kan tenke deg å være fast giver eller gi et engangsbetrag så gå inn på denne linken:

www.kmglobal.no/makalaus

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

En Makalaus Spania tur for 25 Makalause

Fra hagen til Casa Montana, hvor vi jobber med dagens tema om Peter sammen med Mathias....

I februar 2020 hadde de Makalause bestilt Spania tur til Malaga hvor de har vært 2 ganger tidligere. Vi var akkurat begynt å glede oss da Coronaen kom og ødela planene. Heldigvis ble flyet vårt kansellert, billett pengene ble oppbevart på reisebyrået, og når verden nå begynte å våkne til livet så begynte vi å planlegge igjen.

Det skulle være en Corona trygg tur. Bare fullvaksinerte skulle med, vi dro med egen buss til Værnes, direkte fly til Malaga, alle med plassbilletter bakerst i flyet, først inn i flyet, sist ut. Egen buss til Casa Montana utenfor Malaga (KABB sitt flotte hs, tidligere

pleiehjem med flott hage og basseng i hagen), hvor vi bor og ordner oss selv.

Vi fikk en flott uke med fantastisk vær, så si alle måltider utendørs, masse bading i bassenget, tur til Gibraltar, medvirkning på Gudstjeneste i den svenske kirka, konsert i både den Norske og den Svenske kirka, tur til 3 kunstige sjøer (EL Corro) og mye mere. Matthias prest var med oss og hadde planlagt flotte samlinger om disippelen Peter som vi gjennomførte utendørs med også sang og musikk, Liv Anne organist var med oss og spilte både hjemme i huset og på konsertene våre.

Dagene fløy av gårde, så plutselig var det hjemreise som foregikk akkurat motsatt av reisen til Malaga, bortsett fra at vi stoppet på speidergården i Velfjorden hvor vi spiste frokost og hvor vi ble Corona testet alle sammen for å være helt sikre på at vi ikke tok med oss noe smitte til Brønnøysund. Takk alle sammen for en flott tur!

- SPEIDERNE - SPEIDERERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

Hurtigrutekonsert

De Makalauser har som de fleste vet, fått til en skole for funksjonshemmede i Sri Lanka, "Makalauser dream school". En viktig inntekts kilde før corona viruset kom, var konserter som vi holdt for hurtigrute passasjerer i Brønnøy kirke.

I over 1,5 år har dette ikke vært mulig, men nå den 7. september fikk vi endelig mulighet til å holde konsert igjen. Polarlys var inne, alle vi Makalauser var helt tente, sammen med våre eminente musikkere Geir Allan Retan og Liv Anne Grubmo. Kirka ble nesten så full som mulig

i disse tider, stemningen var på topp med et kjempepublikum som klappet og var med på alle måter. Vi ble helt rørt da vi litt senere på kvelden fikk denne meldingen fra båten:

Tusen takk for en flott konsertopplevelse idag. Flere av gjestene våre forteller at de ble rørt til tårer av den flotte konserten.

Vi fikk inn over 6000kr i kollekt så det var helt fantastisk og gir oss håp om at vi kan klare smått om sen å få økonomien til skolen på fote etterhvert.

Fra høsttakkefesten i Brønnøy kirke, barna fra SFO hadde laget muffins med frukt og bær som ble servert til kirkekaffen.

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

SPEIDERSTART HØSTEN 2021

Så er høsten kommet og et nytt speiderår starter.

For de eldste blir det et år hvor vi gleder oss til landsleir til sommeren, for de fra 4 klasse og nedover, et nytt år med turer, merker, besøk i badeland i Mosjøen, Hemavan etter jul +++++

Vi har mange medlemmer, men det er alltid plass til flere I Brønnøyspeiderne, så ta kontakt hvis du har lyst til å prøve deg som speider. Vi har tilbud fra de som starter i 1. klasse og opp til pensjonist alder!!! I høst er vi blitt færre ledere enn vi trodde vi skulle bli, så har du lyst til å være hjelper i et arbeid som bygger

på disse 5 pilarene:

- 1.Kristen tro (eller annen tro)
- 2.Friluftsliv
- 3.Personlig utvikling
- 4.Fellesskap (både nasjonalt og internasjonalt)
- 5.Samfunnsengasjement

Så kom å vær med, det er både mulig å være med på deler av et arrangement, eller i et begrenset tidsrom osv. All hjelp mottas med takk.

Vi håper på en flott speiderhøst hvor vi forhåpentligvis etterhvert med god samvittighet kan senke skuldrene i forhold til fare for Corona smitte.

En spennende ting for oss speidere

i Brønnøy dette og kommende året er at nå har vårt speiderforbund bestemt at fra landstyre møte i vår fram til nytt landstyre om 2 år skal det jobbes med å få Makalause speiding til å bli en egen arbeidsgren i KMs-peiding. Det betyr at det vil finnes informasjon, ideer, tilpassete skjemaer hvor også de Makalause får plass med mere. Det har vi etterlyst lenge og har sagt ja til å være en ressurs i utviklingen av dette matriellet.

SOMMERENS MINILEIR

I år som i fjor var sommerens plan en stor kretsleir I Valnesfjord

Som i fjor så stoppet Coronaviruset disse planene, så derfor måtte vi tenke nytt.

Som plaster på såret ble vi i Brønnøyspeiderne enige om å få til en liten minileir på leirstedet vårt i Velfjorden.

Vi ble en gjeng på ca 50 stk hvor 6 fra Sømna var sammen med oss og noen av våre utenbys rovere kom hjem og var sammen med oss og tok i et tak.

Vi var sammen en kort uke med litt sol, mye overskyet og en god del regn. Men det ble gode dager for de aller fleste og vi fikk trent oss på leirlivet slik at vi er mye bedre rustet til landsleir kommende sommer. Den skal

være på Forsand ved Sandnes.

2 av roverne hadde ansvar for leirbålene, 1 hjalp masse til med det praktiske og Matthias Alpermann var leirprest igjen slik som sist da vi hadde storleir.

Vi padlet kano, lagde mat på bål, hadde leirbål, og mye mye mere.

Så nå håper virkelig at vi kommer på landsleir neste sommer alle sammen.

Brønnøy prestegård fikser fasaden og soknepresten flytter inn

27. september fikk presteboligen en ny prest som beboer. Da flyttet jeg inn.

Jeg synes jeg har flyttet inn i Brønnøysunds vakreste og mest ærverdige hus, og jeg gleder meg stort over å være på plass.

Helt siden middelalderen har det stått en kirke og en prestegård i Brønnøysund på samme tomt som i dag. Både kirken og gården har blitt endret gjennom århundrene. Men de har alltid utgjort Brønnøysunds sentrum, og den dag i dag synes jeg at kirken og prestegården med de grønne lungene rundt, er byens vakreste sted. Det er ikke rart det ble valgt til kommunens tusenårs sted. Det er ikke rart jeg er fornøyd med å være på plass.

Men det er en del annet som ikke er på plass. Bygningen er fra 1844, og i et slikt gammelt bygg vil det alltid være behov for vedlikehold og oppgradering. Mange har sikkert lagt merke til at det bankes og sages og snekres på vestveggen. Her byttes det vinduer, veggen etterisoleres og får ny kledning. Det samme skal skje på nordveggen. For et par år siden ble samme operasjon gjort på øst- og sørveggen. Huset er fredet utvendig.

Derfor er kledningen og vinduene spesialbestilt.

Innvendig kommer det ny vedovn. (Fra før av er det jordvarmeanlegg.) Kjøkkenet pusses opp og flere gulv og vegger trenger å bli malt. En del dører små høvles for å kunne lukkes.

Når alt dette er gjort, tror jeg prestegården blir riktig flott. Jeg ønsker å innimellom invitere menigheten inn i dette store og vakre huset der tre stuer på rad er forbundet med doble dører. Huset er så fint at mange bør få glede av det, slik det skjedde på kirkekaffen 13. juni i år.

Nå eies Brønnøy prestegård av Opplysningsvesentes fond (OVF), se artikkel i forrige menighetsblad. Men i oktober i år vedtok regjeringen at huset sammen med 144 andre prestegårder skal overføres til Den norske kirke. Det kan ta noen år å gjennomføre. Men når det har skjedd, tror jeg Brønnøysunds befolkning får et nærmere forhold til prestegården. Den blir et hus mange er innom ved små og store anledninger. Det blir et hus mange kan glede seg over.

Sokneprest
Anne Jørstad

Prestefrue med bein i nasen

I dag har vi like mange kvinnelige som mannlige biskoper i vår kirke. Men kvinnelige prester og biskoper har ingen lang historie. Det betyr ikke at kvinner har vært uten innflytelse i den kirkelige ledelse i "gamle dager". Den var bare mer uformell. Et eksempel på dette finner vi i historien om prestedatteren og prestefruen Birgitte Christensdatter Skanke i Brønnøy. Birgitte (1603-1681) var datter til brønnøypresten Christen Stenssønn Skanke. Da faren døde, overtok Birgittes mann, Claus Rasmussen Rosing, kallet etter svigerfaren, og Birgitte ble prestefrue i Brønnøy.

I en alder av 41 år, ble Birgitte enke. Hun satt igjen med seks barn. Tre av sønnene ble prester.

Den ene, Hans Rosing, ble biskop i Oslo, og er opphavet til "Biskop Rosings gate" i Brønnøysund.

Den nye presten i Brønnøy, Hans Macheson, var ugift. Og dermed var det naturlig å gifte seg med presteenka. Birgitte kunne fortsatt bo i prestegården og var på en måte kontuniteten i den kirkelige ledelsen. I dette ekteskapet ble det født to barn.

I 1665 døde Macheson, og det måtte tilsettes ny prest. Fru Birgitte hadde planlagt at hennes datter Maren som var forlovet med kapellan Henrik Samsing, skulle bli den nye prestefruen, og hun la sine planer fram for biskop Bredal i Trondheim. Men biskopen hadde andre planer. Han utnevnte sin egen svigersønn, Jens à Møinichen, til sokneprest i Brønnøy.

Birgitte aksepterte ikke biskopens utnevning uten videre og sendte et klagebrev til "Stormegtigste och Allernaadigste Arfve-Koning och Herre", med andre ord: Kongen i København. Argumentet hennes var at når samme familie

hadde

styrt Brønnøy soknepre-

i nesten hundre år og gjort mye

det ingen grunn til å fravike denne tradisjonen. Og så til fordel for biskopens svigersønn!

Statholder Gyldenløve var saksbehandler for klageskriv-

et. Han ga presteenka saklig medhold, men ville ikke omgjøre utnevningen. Det ville nok i for stor grad utfordre biskopenes selvstendighet.

Trass i at Birgitte Christensdatter Skanke Rosing Macheson gikk på et nederlag mot slutten av sitt liv, så har hun skrevet seg inn i historien som en viljestærk og handlekraftig kvinne. Gjennom et par av sine døtre har hun mange etterkommere på Sør-Helgeland i dag.

stembete

godt, så var

E.B.

Prost presenterer seg for menigheten

Søndag 24. oktober ble prosten for Sør-Helgeland prosti presentert i Vevelstad kirke for Vevelstad menighet. Pga covid -19 har besøket vært utsatt siden april, og det var ekstra hyggelig å få besøk av prosten,

samtidig som konfirmantene ble presentert. Etter gudstjenesten ble det kirkecaffe i kirkestua. Dette var den første kirkecaffen som ble arrangert siden Corona viruset kom til landet. Mange hadde tatt turen til kirken,

og mange deltok på kirkecaffen for å hilse på den nye prosten. Under kirkecaffen fikk prost Kristoffer Lønning Tørrissen overrakt en velkomsthilsning fra leder av menighetsrådet, Sigrid Vevelstad.

Konfirmant-presentasjon

Konfirmantene i Vevelstad ble presentert 24. oktober i Vevelstad kirke. konfirmanter for konfirmantåret 2021-22 som skal konfirmeres til våren er :
Martin Lindholt Johansen,
Tinde Atina Oknes og
Mathias Olsen Nergård.
Siden det er små kull er konfirmasjon slått sammen med de som skal konfirmeres året etter dvs. konfirmantåret 2022 -2023. Det blir to årskull som blir konfirmert til våren i Vevelstad kirke.

Julen ringes inn

Siden 1796 har klokkene i Vevelstad kirke ringt jula inn. Fra vigslingen av kirken i 1796 til 1871 hadde kirken to klokker- en stor og en liten.

Den lille trekirken som ble reist på Vevelstad-stranda viste seg etter 70 år å være for liten for menigheten. I 1871 ble den påbygd og fikk det utseende den har i dag. Skal en i et-tert tid være streng i sin bedømmelse, kan en like godt si at kirken ble rasert for mye verdifullt utstyr. For å dekke omkostningen ved arbeidet med utvidelse av kirken, ble materialer og inventar solgt til høystbudene.

Slik var det også med kirkeklokkene

fra 1796. Den største av klokkene ble sendt bort for å støpes til en større klokke. Den lille ble solgt til Hans Bogen, Forvik. Da Bogen flyttet tok han klokken med. På tross av anstrengelse for å få denne severdighet tilbake, har det ikke lyktes. Klokken henger fortsatt som suppe/mat-klokke i et eget tårn, på et uthus i Sund i Lofoten.

Den største av kirkeklokken ble kanskje omstøp. Men den kom tilbake var den fabrikkert ved Nidelven støperi, Trondheim i 1862. I snart 160 år har den den kalt til høytid og kirkefest i Vevelstad. Fra vugge til grav har den fulgt generasjonenes gang. Den kaller også i år til høytid og julefest. På stille julekvelder, før i tiden, gikk folk ut for å lytte til klokken. Det var en av kveldens høydepunkt for dem som bodde såpass nært

at klokkekimmingen kunne høres. Nå bruker mange å besøke kirkegården på julaften når klokken ringer jula inn. Her tenner de lys for sine nærmeste som har gått bort.

Mange barnedåp

I 2021 har det vært mange dåp i Vevelstad kirke til tross for covid -19. Mange av dåpene har blitt holdt som «private» seremonier pga restriksjonene på antall personer, som kunne besøke kirken i forbindelse med smittevernstiltakene.

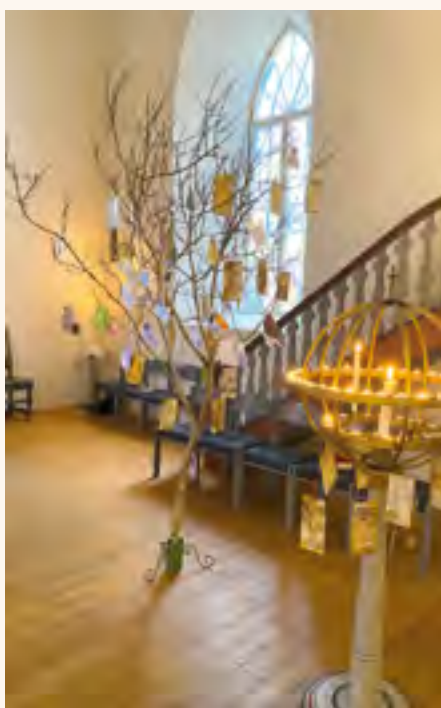
Barna som blir døpt i Vevelstad kirke har blitt døpt i døpefont fra kirkens opprinnelse som var i 1796. Døpefonten ble stilfullt utskåret i Luis XVI- stil. Det var treskjæreren

Sivert Hauan fra Innherred som utførte arbeidet. Han skal også ha skåret ut altertavlens ramme. Døpefonten ble etter alt sannsynlig malt av den kjent trønderske kirkemaler Roald Thomassen Solberg. Døpefonten har en dåpsskål fra 1796 av sølv som ble gitt av Nils Frantzen og Winter og Søren Dass Brodtkorb. Dåpsmuggen er fra 1970- åra og er gitt av Håkon og Klara Karlsen.

Presentasjons- gudstjeneste Brønnøy kirke

På selveste FN dagen presenterte vi kommende års konfirmanter i Brønnøy kirke. Vi viste frem litt av det de har jobbet med, blant annet bilder fra peace painting. Vi hadde også tatt inn et tre hvor de hadde hengt opp bønner som de hadde skrevet selv. Som musikkalske innslag stilte Doi Doi opp og med noen flotte musikkstykker.

Kirkeskyss – ei oppgave for deg ?

Brønnøy menighet vil gjerne at alle som ønsker og trenger følge/skyss til gudstjenester skal ha mulighet for å få dette. Vi trenger imidlertid hjelp av noen positive, frivillige medarbeidere! Om du tenker at dette kan jeg ha lyst

til å bidra med noen søndager i semesteret, kontakt diakon/kirkekontoret, tlf 75 00 95 50, for en prat. Det vil da bli gitt nærmere informasjon om praktisk organisering og annet du måtte lure på i denne forbindelse!

Slekters gang i Brønnøy

DØPTE

30.05.21 Arian Chrisander Holm Hopen
 06.06.21 Adine Moe Sund
 20.06.21 Maren Gimse
 27.06.21 Tobias Skogmo Melstein
 27.06.21 Emely Nilsen
 04.07.21 Ella Bjørnvik Langø
 04.07.21 Liam Moe Moen
 11.07.21 Caspian Kristoffer Flatmo Zahl
 11.07.21 Brage Skipsfjord
 11.07.21 Andrea Jægersen Saltnes
 11.07.21 Ada Laukvik Helgesen
 18.07.21 Chrisander Nicolaisen Johansen
 18.07.21 Birk Laumann-Tajet
 25.07.21 Noah Kjorsvik Øksnes
 25.07.21 Une Saltermark
 25.07.21 Sofia Olsen Aspaas
 08.08.21 Arna Alfie Sørfjell Bastesen
 14.08.21 Ragnar Rørmak
 15.08.21 Frida Rønnåbakk Bjørgan
 15.08.21 Parelius Berger
 15.08.21 Viktor Johannes Finnhaug-Lindberg
 22.08.21 Thorvald Skauvik Kvalø
 22.08.21 Magnus Nyheim
 22.08.21 Lukas Emil Øyan Skjevelnes
 12.09.21 Marry Theresa Labrador Holm
 12.09.21 Elida Margrethe Nilssen Dundas Brandt
 26.09.21 Ellie Westerberg-Moen

03.10.21 Mikkel Einvik Omnø
 03.10.21 Johan Einvik Omnø
 10.10.21 Nala Halvorsen Ebbesen
 10.10.21 Johanne Tøgersen Aarøen
 10.10.21 Jenny Veronica Trælves Sandøy
 10.10.21 Elvine Båtnes Fjelldal

DØDE

22.05.21 Kirsten Strømsnes - Sømna
 29.05.21 Astri Irene Falk Larsen
 29.05.21 Hildur Julie Tilrem
 31.05.21 Bård Skipsfjord
 11.06.21 Rigmor Irene Jensen
 15.06.21 Gunvald Martin Brandt
 07.07.21 Karl Benjamin Bratland
 10.07.21 Eli Synnøve Lorentzen
 14.07.21 Erling Solli
 21.07.21 Klara Nilsen
 07.08.21 Knut Magnus Knudsen
 27.08.21 Unni Grethe Amundsen
 31.08.21 Olaf Arnold Konrad Saltnes
 12.09.21 Einar Asle Aune
 15.09.21 Vilmar Ronald Olsen
 17.09.21 Hanne Britt Håsand
 10.10.21 Alf Johan Sandvik

Slekters gang

Velfjord/Tosen

DØPTE

27.06.21 Sara Sofie Lien

18.07.21 Ella Borgen

DØDE

13.06.21 Millrid Arnolda Dypaune

06.07.21 Solbjørg Karin Storvik

27.07.21 Bodil Flønes

27.07.21 Hermod Kristiansen

07.08.21 Rigmor Boldermo

Høst-takkefest

4 åringer var på samling lørdag før høsttakkefest. Vi var i Evens hage og tok opp litt potet og noen små gulrøtter. Deretter var vi i kirka der de fikk se på litt av det de skulle være med på neste dag. De lette og fant brikker til et hjertepuslespill. Noen gikk i prosesjon og bar inn frukt og grønnsaker på høsttakkefesten. 8 barn fikk bok.

Foto: JanePanePhoto

Konfirmant Velfjord

Konfirmant June Helmine Vangstad
(t.v.) med prest Even Borch (t.h.)

Foto: JanePanePhoto

Konfirmanter ved BBU

Bakerste rekke, fra venstre;

Sunniva Sund, Andrea Kristoffersen, Elias Waag, Kristian Stueland Olsen, Mathias Andre Sund, Magnus Gregersen, Joakim Gangstveit Busch, Leander Marelius Øsvik, Marcus Stockfleth Saur, Christoffer Hong Wang-Kristianse, Sebastian Olai Hagen-Jenssen, Ronja Emilie Larsen, Rebekka Espeland Vedal, Arvid Mørstvedt.

Midterste rekke, fra venstre;

Maren Gimse, Mia Teresa Macasarte Jenssen, Tamara Storvick, Emilie Aleksandra Sandbye, Thea Henie Okan, Leah Warholm Samuelsen, Bertine Julie Ekse, Lise Valan, Sanna Bendiksen, Rikke Kristoffersen, Julie Vonheim, Ronja Martine Flatmo.

Fremste rekke, fra venstre;

Othelie Horn Fagerbakk, Malene Storheil Brækkan, Mathilde Risholm-Trondsen, Celine Kristiana Hanssen Solberg, Sokneprest Anne Helene Jørrstad, Diakon Gry Netland-Ebbesen, Wilma Torgvåg, Tone Høivik Torgnes, Alvilde Lovise Einvik, Nathalie Nedgværden.

Foto: JanePanePhoto

Konfirmanter ved Salhus skole

Sunniva Sund, Andrea Kristoffersen, Elias Waag, Kristian Stueland Olsen, Mathias Andre Sund, Magnus Gregersen, Joakim Gangstø Busch, Leander Marelus Åsvik, Marcus Stockfleth Saur, Christoffer Hong Wang-Kristianse, Sebastian Olai Hagen-Jenssen, Ronja Emilie Larsen, Rebekka Espeland Vedal, Arvid Måsøy.

Midterste rekke, fra venstre;

Maren Gimse, Mia Teresa Macasarte Jenssen, Tamara Storøy, Emilie Alexsandra Sandbye, Thea Henie Okan, Leah Warholm Samuelsen, Bertine Julie Ekse, Lise Valan, Sanna Bendiksen, Rikke Kristoffersen, Julie Vonheim, Ronja Martine Flatmo.

Fremste rekke, fra venstre;

Othelie Horn Fagerbakk, Malene Storheil Brækkan, Mathilde Risholm-Trondsen, Celine Kristianna Hanssen Solberg, Sokneprest Anne Helene Jørstad, Diakon Gry Netland-Ebbesen, Wilma Torgvær, Tone Høvik Torgnes, Alvilde Lovise Einvik, Nathalie Nedgården.

For å opprettholde dagens Trekløver trenger vi din hjelp. Vi håper du fortsatt vil støtte oss med Menighetsbladet.

Takk for din gave!
Redaksjonen

[illegible]

Lyset skinner over jord Advent og jul i Brønnøy kirke

Velkommen til kirka når mørket er på det dypeste.
Velkommen til å feire at Jesus kom til verden, han som kalte seg verdens lys og vil skinne for oss alle.

Advent

Søndag 28. november kl. 11.00. 1. søndag i advent. Høymesse.

Tirsdag 30. november kl. 18.30. Konsert med Hekla Stålstrenga.

Lørdag 4. desember kl. 19.00. Konsert med Chris Medina.

Søndag 5. desember kl. 18.00. 2. søndag i advent. Lysmesse. Speiderne deltar.

Søndag 12. desember kl. 11.00. 3. søndag i advent. Høymesse.

Søndag 12. desember kl. 18.00. Konsert ved Brønnøy kammerkor.

Onsdag 15. desember kl. 19.30. Konsert med Kor i Øyan.

Søndag 19. desember. Kl. 11.00. 4. søndag i advent. Vi synger julen inn.

Jul

Julaften, fredag 24. desember, prøver vi i år med nye klokkeslett.

Julaften kl. 12.00. Julegudstjeneste.

Julaften kl. 14.00. Julegudstjeneste.

1. juledag, lørdag 25. desember kl. 11. Høytidsgudstjeneste

Lys våken 2021

Vi ønsker å arrangere «Lys våken» for 11 åringer, både i Brønnøy og Velfjord. Dette skjer 20.november fra kl 18.00 til kl 23.30 i Brønnøy kirke.

Og 4.desember fra kl 18.00 til 23.30 i Velfjord kirke. Invitasjon skal være sendt ut til alle 11-åringer. Dette er en fin anledning for denne aldersgruppen til å bli kjent med kirken, oss, og hverandre. Velkommen!

Obs: Dersom noen i denne aldersgruppe har lyst til å være med, men ikke har fått invitasjon, så kan de ta kontakt med kirkekontoret, tlf 75 00 95 50

BRØNNØY MENIGHET:

Vi planlegger å gjennomføre en variant for «Lys våken» for 11 åringer. Her inviteres 11 åringer til et opplegg i kirka lørdag 21.november fra kl 18.00 til kl 23.00. Vi sender ut brev med invitasjon i forkant.

Vandring i kirka der vi blir kjent med elementer, og får innblikk i de ulike roller ansatte har i kirka.

De får være med på verksted på Kefas. Alle får bok «Tidslinjen», og får lage egen t-skjorte.

Mat: felles måltid

Vi avslutter kvelden inne i kirka.

Søndag: Her er vi med i gudstjenesten på søndag kl 11.00. Her bidrar vi som gruppe. Hele familien inviteres til å være til stede.

VELFJORD/TOSEN MENIGHET:

Vi planlegger å gjennomføre «Lys våken» for 11 åringer i Velfjord kirke lørdag 4. desember fra kl 18.00 til kl 23.00. Vi sender ut brev med invitasjon i forkant.

Vandring i kirka der vi gjør oss kjent med elementer, og får innblikk i de ulike roller ansatte har i kirka.

Vi skal ha verksted i sakrestiet, der vi lager diverse ting, samt lager felles måltid. Alle får bok «Tidslinjen» og får lage egen t-skjorte.

Avslutning: Inne i kirka.

Søndag: Her inviteres alle til å være med på gudstjenesten søndag 5.desember kl 16.00. Lysmesse.

Her håper vi at 11 åringene vil være med som deltakere og hele familien inviteres til å være til stede.

Følg med på internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken

• 30 butikker
• Gratis parkering under tak
• Åpent: 10-18, for 10-16
Coop mega 9-21, for 9-18

Handelsstedet Forvik

- Anno 1792 -
Kaffebar • Restaurant • Overnatting
Forvikveien 169, pb.16, 8976 Vevelstad - Tlf +47 984 84 000
e-post: post@handelsstedetforvik.no
Facebook: Handelsstedet Forvik AS

Nordli Brønnøysund
Storgt. 32 - Tlf. 75 01 84 20
e-post: bronnoysund@norli.no
www.helgelandlibris.no

BRØNNØYSUND RØR AS

Rør, Plaster og VVS - Brønnøysund
Tlf. 75 01 84 20 - E-post: post@comfort.no
e-post: info@comfort.no

Sømnaveien 95, 8900 Brønnøysund

Telefon: 97 72 27 35

E-post: post@br-el.no

Storgt 2 - 8900 Brønnøysund
Tlf (047) 75 00 80 00
Epost: bronnoysund@sinus247.no

Salhusletta 2, 8907 Brønnøysund
Telefon 75 01 83 00

E-post: post@celect.no

Hjemmeside: www.celect.no

Elektriker, varmepumper, el-kontroll,
termografering, renovering, nybygg,
smarthusløsninger

KUNDESERVICE

tlf. 75 11 90 00

Man-fred 0800-2000

HELGELAND
SPAREBANK

TUNHEIM AUTO

TLF. 975 37 404 Vevelstad
www.tunheimauto.no

Telefon: 959 44 134
Storgata 21, 8900 Brønnøysund
E-post: larsens.byraa@gmail.com
www.larsensbyraa.no

Vi gir gode arbeidsklasser enda bedre!
• 100% avtalt arbeidstid • 100% avtalt lønnsnivå

Kundesenter
75 10 00 33

Driftsentralen
Varfei oppages, kontakt oss
på tlf. 75 10 07 51

BYGG Tech
Byggingsteknik AS
BYGGINGSTEKNIKKEN

APOTEK1
1000 FOLKESKAP - 1000 NYGGET

coop

Sør-Helgeland

Tlf. 75 00 98 00
8900 Brønnøysund

Brønnøy Gartneri AS

Sinnekvæien 5, 8907 Brønnøysund - Telefon: 75 02 21 70

G. SØRENSEN A.S

Storgt. 73 - 8900 Brønnøysund
Tlf.: 750 20 077 - epost: post@gsorensen.no
GULL - SØLV - UR - OPTIKK

EURO SKO
BRØNNØYSUND

Havnesenteret - Brønnøysund

SpareBank Nord-Norge

en del av SpareBank 1 Gruppen

BENDIKSEN
ENTREPRENØR AS

www.bendiksenas.no

Besøksadresse:
Industriveien 22, 8907 Brønnøysund

VI UTFØRER:

- Graving
- Fjellarbeid
- VA arbeider
- Vei og tomte-arbeid
- Natursteinsmurer
- Molo og havne-arbeider
- Alle typer grøft

- Riving
- Skogrydding
- Tining og oppvarming
- Rørinspeksjon
- **VINTER VEDLËRHOOLD**
brøyting, strøing og bortkjøring
- **Massetransport**
- **Spesialtransport lang/tung/brei**

Mob. 97 53 94 37

Kirkeblad for Brønnøy, Velfjord/Tosen og Vevelstad menigheter

Ansvarlig redaktør:

Even Borch

Redaksjonssekretær:

Laila Henriksen

Adr: Brønnøy kirkekontor

Menighetsbladets kontonr.

4516 15 669.11

Trykk: Forretningstrykk AS, Bodo

Brønnøy kirkekontor

Storgt 10 - 8900 Brønnøysund

Telefon 75 00 95 50

Postboks 92,

8901 Brønnøysund

e-post: post@bronnøykirke.no

Vanligvis åpent:

mandag - fredag kl 0900-1500

Ekspedisjonstid

mandag-fredag kl 10.00-12.00

- ellers etter avtale

Brønnøy kirke/ kontor for
organist: tlf: 75 02 10 55

Brønnøy sokn:

Adr: Brønnøy kirkekontor

www.bronnoy.kirken.no

Sogneprest:

Anne Gjørstad, tlf. 92817226

Ansatte:

Daglig leder/kirketjener:

Daglig leder Laila Henriksen

tlf. 400 73 521

Diakon: Gry Netland-Ebbesen

tlf: 75 00 95 55

Kirketjener Dagrun Bjørn

tlf: 906 27 298

Kirketjener/vaktmester:

Ketil Skommo, tlf. 90555882

Trosopplæringsmedarbeider

Hanne Nielsen, tlf: 97703854,

hanie601@hotmail.com og

Vibeke Steinholm, tlf: 94978439,

viems@online.no

Kantor Jelena Ebbesen, tlf. 99107149

Brønnøy menighetsråd

Leder: Jørn-Stian Brønmo Elden

Brønnøy sogn kirkemusikk

postb. 92, 8901 Brønnøysund

knt.nr.: 4516.17.474.52

Velfjord og Tosen sokn

www.velfjord.no/kirken

Kirketjener: Hanne Nielsen

Organist: Liv Anne Grubbmo,

tlf. 99610769

Leder Velfjord/Tosen menighetsråd:

Solrun Thomassen

Brønnøy kirkelige felleråd

(Brønnøy og Velfjord/Tosen sogn)

Adr: Brønnøy kirkekontor

Leder av fellerådet:

Jørn Johansen, tlf. 95047019

Kirkeverge:

Jan Edgar Kristiansen,

tlf: 97 87 46 46

Sør-Helgeland prosti

Adr: Brønnøy kirkekontor

Prost:

Kristoffer Lønning Tørresen,

tlf. 975414

Vevelstad sokn

Adr: Kirkekontoret,

8976 Vevelstad

tlf. kirkekontoret: 75 03 73 24

Sokneprest: Kristina Koskevica,

tlf. 99229688,

[kristina.koskevica@](mailto:kristina.koskevica@bronnøykirke.no)

bronnøykirke.no

Kirkeverge: Jan Edgar Kristiansen

tlf: 97 87 46 46

e-post: [jan.kristiansen@](mailto:jan.kristiansen@bronnøykirke.no)

bronnøykirke.no

Adresse: Kirkekontoret,

8976 Vevelstad

tlf. privat: 75 03 73 70 -

mobil: 994 05 315

Organist: Liv Anne Grubbmo,

tlf. 92817226

Kirketjener: Jack Hugo Haukland

tlf: 902 77 656

Leder Vevelstad menighetsråd:

Sigrid Vevelstad, tlf. 416 85 299

Returadresse

Brønnøy Kirkekontor
Postboks 92
8901 Brønnøysund

Felles*Treklovern***Felles**

Gudstjenester i VEVELSTAD menighet

07.11.21 Vevelstad kirke kl. 10:30
21.11.21 Vevelstad kirke kl. 10:30
05.12.21 Vevelstad kirke kl. 18:00 -
Lysmesse
24.12.21 Vevelstad kirke kl. 13:00
26.12.21 Vevelstad kirke kl. 10:30
02.01.22 Vevelstad kirke kl. 18:00 -
Hellig 3 kongers fest
16.01.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
30.01.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
13.02.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
27.02.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
02.03.22 Vevelstad kirke kl. 18:00 - Askeonsdag
13.03.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
27.03.22 Vevelstad kirke kl. 10:30

Gudstjenester i VELFJORD/TOSEN menighet

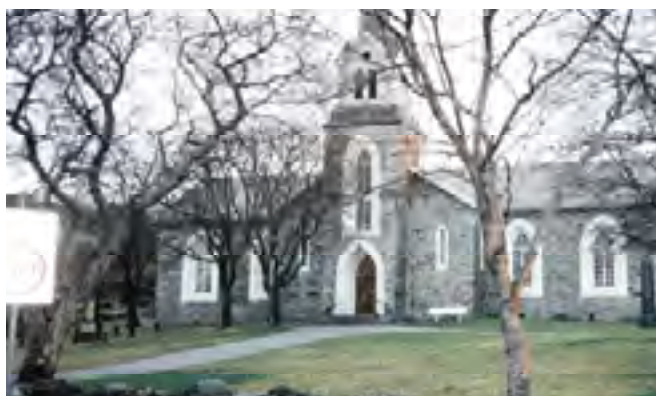
07.11.21 Velfjord kirke kl. 16:00
21.11.21 Velfjord kirke kl. 16:00
05.12.21 Velfjord kirke kl. 16:00
24.12.21 Velfjord kirke kl. 16:00
16.01.22 Velfjord kirke kl. 16:00
30.01.22 Velfjord kirke kl. 16:00
13.02.22 Velfjord kirke kl. 16:00 -
Konfirmanter fra Salhus deltar
20.02.22 Velfjord kirke kl. 16:00 -
Konfirmanter fra BBU deltar
27.02.22 Velfjord kirke kl. 16:00
13.03.22 Velfjord kirke kl. 16:00
27.03.22 Velfjord kirke kl. 16:00

***Velkommen
til kirke!***

Gudstjenester i BRØNNØY menighet

07.11.21 Brønnøy kirke kl. 11:00
14.11.21 Brønnøy kirke kl. 11:00
21.11.21 Brønnøy kirke kl. 11:00
28.11.21 Brønnøy kirke kl. 11:00
05.12.21 Brønnøy kirke kl. 18:00 - Lysmesse
12.12.21 Brønnøy kirke kl. 11:00
19.12.21 Brønnøy kirke kl. 18:00 -
Sanggudstjeneste
24.12.21 Brønnøy kirke kl. 12:00
24.12.21 Brønnøy kirke kl. 14:00
25.12.21 Brønnøy kirke kl. 11:00
02.01.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
09.01.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
16.01.22 Ingen gudstjeneste
23.01.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
30.01.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
06.02.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
13.02.22 Ingen gudstjeneste
20.02.22 Ingen gudstjeneste
27.02.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
02.03.22 Brønnøy kirke kl. 18:00 - Askeonsdag
06.03.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
13.03.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
20.03.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
27.03.22 Brønnøy kirke kl. 11:00

Det kan bli endringer underveis. Følg med i lokalavisa eller på
internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken